

CUVÂNTUL ADEVĂRULUI

REVISTA RELIGIOASA

„El de bună voia ui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca să fim noi un fel de pârgă a făpturilor Lui“. Iacob 1:18.

Abonamentul : . . 60 lei pe an
In străinătate . . . dublu
In America 1 dolar

Apare odată pe lună
Redactor :
GHEORGHE BRADIN

Redacția și Administrația :
Str. Vlaicu No. 1025.
LIPOVA Jud. Timiș.

SUMARUL :

1. Umblați cu băgare de seamă	4. Lecțiuni Biblice.	8. Vindecări Divine.
2. Vorbirea în limbi străine și
Deosebirea în lucrări.	5. Nașterea lui Isus.	9. Iubiți frați și abonați.
3. Temeți-vă de Domnul.	6. Piatra de potecnire.	10. Botezuri cu Duh Sfânt.
	7. Noi și averea noastră.	11. Aviz.

Umblați cu băgare de seamă.

BCU Cluj / Central University Library

„Luați seama deci să umblați cu băgare de seamă, nu ca niște neînțelepți ci ca cei înțelepți. Răscumpărați vremea, căci zilele sunt rele.“ Efes. 5:15-16.

Scumpul mei frați și surori ! Niciodată păcatul nu a făcut mai mari progrese și niciodată nu a înșelat mai mulți credincioși ca în zilele de azi. Noi nu vrem să vorbim despre lumea care doarme, ci vorbim despre acele grupuri de credincioși cari zic că sunt născuți din nou, cari zic că s'au întors dela viața lor de mai înainte pe care au trăit-o în păcat și cari se laudă cu mântuirea și viața de veci. In viața acestora dacă privim trebuie să ne cuprindă jalea pentru sufletul multora și în acelaș timp, să străbată prin noi un fior de groază cugetându-ne la starea în care mulți au ajuns și în care vor ajunge și mai mulți dacă nu se vor lua urgente și drastice măsuri de îndreptare.

De aproape douăzeci de veacuri cuvântul Ap. Pavel sună în urechile creștinismului : „Luați seama...“ La ce să luăm seama ? Să luăm seama, ca să umblăm cu băgare de seamă. Când el ne spune să luăm seama, înseamnă că drumul este periculos sau accidentat. Pe noi foarte ușor ne poate întâmpina vreo primejdie. Când dăm se trecem peste calea ferată, vedem acolo scris : „Fii atent la tren.“ Aceste cuvinte ne dau să înțelegem că, dacă nu suntem atenți, ușor putem fi surprinși sub roatele trenului și sfărâmați. Ap. Pavel ne spune : „Luați seama deci să umblați cu băgare de seamă, nu ca niște neînțelepți, ci ca niște înțelepți.“ Cuvintele a-

ceste sunt suficiente pentruca să arate că deasupra acelor cari nu i-au seama să trăiască ca oameni înțelepți, plutește un mare pericol. Diavolul și-a dat toată silința ca să vâre printre credincioși oameni de-ai lui; oameni neînțelepți și nesfinți. Or, dacă credincioșii nu-și dau seama, ei foarte ușor pot merge pe calea acestor oameni la neînțelepciune. Și atunci unde-i „lumina lunei?“ Unde-i „sarea pământului?“

Pentruca noi să putem fi feriți de conformarea cu lumea și să putem ajunge la ceata celor mântuiți, avem nevoie de două lucruri : 1. De conducător aleși și puși în lucru de Dumnezeu. 2. De popor într'adevăr născut din nou, care a gustat cât de bun este Domnul.

Dela buna conducere atârână înaintarea și rezultatul fiecărui lucru și unde nu este bun conducător, acolo de sigur va urma pustiirea și nimicirea. O armată care are un bun conducător în luptă, învinge. Iar aceea care e condusă rău, este bătută și zdrobită de vrăjmaș.

Un conducător bun e regulat, punctual, aspru, cu privire ageră, etc. El toate trebuie să le vadă și lui nu-i este îngăduit să sufere nici o neorânduială. Conducătorul care nu are aceste însușiri, acela este conducător rău. Conducerea aceluia, duce la petre, și dacă nu dintr'o dată, dar așa încetul cu încetul.

Poporul lui Israel a fost condus de diferiți băr-

bați, dintre cari unii au fost înțelepți iar alții neînțelepți. Atunci când peste ei a fost un conducător înțelept, ei au biruit totdeauna pe vrăjmașii lor, fiindcă conducătorul lor i-a condus în unire cu Domnul dar atunci când au fost conduși de un conducător rău, ei au fost zdrobiți în fața vrăjmașilor lor, pentru că au fost conduși fără de Dumnezeu. Domnul Isus a spus despre acești conducători ai lui Israel că sunt „orbi”. Și oare de ce? Fiindcă nu vedeau păcatul poporului și cel ce nu vede este orb.

Dumnezeu conduce și în zilele de astăzi pe poporul său cel adevărat prin oamenii aleși de El pentru aceasta. El se silesc a umbla în toate după Cuvântul lui Dumnezeu. Ei nu caută niciodată la propriul lor interes, ci singurul lor scop este a face voia lui Dumnezeu și a conduce poporul peste care sunt puși, după voia lui Dumnezeu. Acești conducători sunt numiți în N. Testament „prezbiteri” sau „bătrâni”. Ei trebuie să vadă toate și nu li este iertat a-și închide gura în fața păcatului. Datorința lor este a învăța necontentit poporul, nu numai dela amvon în predicăție ci și în viața de toate zilele. Neîncetat trebuie a îndemna pe cei ce umblă fără rânduială, a mângăia pe cei întristați, a îmbărbăta pe cei fricoși; a întări pe cei slăbiți în credință iar pe cei nesupuși ai muștra cu toată puterea. Unde bătrânii a căror datorință este a conduce poporul la Dumnezeu, nu văd ceea ce ar trebui să vadă, nu văd umblarea fără rânduială și pentru aceea nu îndeamnă cu toată seriozitatea, dacă lasă poporul a merge pe calea corupțiunii, aceia nu sunt conducători puși de Dumnezeu în lucrare.

Dumnezeu a numit pe conducătorii lui Israel „câini muși”, fiindcă nu și-au ridicat glasul împotriva păcatelor poporului.

Se întâmplă adesea ca să vedem conducători cărora le place ca să mustre și să excludă numai pentru aceea ca să se arate că cine sunt ei. Ei nu sunt umili și nu lucrează ca oamenii lui Dumnezeu. Ce fac unii ca aceștia? Ei caută să facă dezbinări împotriva acelor cari sunt puși în lucrare de Dumnezeu. Ei caută ca să facă răscoale împotriva acelor, pentru că ei cred că atunci când se răsvrătesc pe la spate, vor putea ajunge ei la cârmă. Ei nu cunosc sarcina grea a unui păstor sau conducător, fiindcă pentru ei dacă au o oarecare funcție în popor, ea este un titlu de mândrie.

În timpurile vechi cei doi frați ai lui Moise (Aron și Maria) au crezut că au un bun motiv să se răscoale împotriva lui Moise. Ei au început a cârți împotriva lui fiindcă și-a luat femeie etiopiană. Acest Aron care n'a putut conduce poporul nici patru zeci de zile cât a stat Moise pe munte, după voia lui Dumnezeu, ci l-a făcut fără frtu, acest Aron cu sora lui, se leagă de Moise, pentru că la greutatea pe care o avea cu conducerea poporului să mai adauge și ei o greutate prin cârțirile și murmurele lor. Care a fost urmarea? Urmarea a fost că Maria s'a umplut de lepră. Și Moise a trebuit să se roage

pentru ea Domnului ca să o ierte. Num. c. 12. Și ce să mai zicem de răscularea lui Core, Datan și Abiram și de a cetei lor? Num. 16.

Acești oameni deși propovăduiesc altora, deși caută ca să lingusească pe unii vorbindu-le dulce și amăgitor, ei nu pot să reușească niciodată în planurile lor, fiindcă ei n'au învățat în școala în care a învățat David care măcar că își cunoștea chemarea dumnezeiască, totuși n'a îndrăznit să se ridice împotriva Celui despre care știa că Dumnezeu l-a ales înaintea lui. El a așteptat ca Dumnezeu să facă lucrarea. I. Sam. 26:9-10.

După cum într'un stup de albine înaintarea și progresul atârnă dela calitatea și destoinicia matcei, tot așa într'o adunare de credincioși înaintarea și progresul atârnă dela conducător. Mulți cred că dacă ei recrutează mulți adepți, au făcut mare ispravă și sunt clasați între conducătorii cei înțelepți. Să poate ca ei să și fie clasați în felul acesta. Însă de Dumnezeu numai atunci, când poporul de sub conducerea lor — fie mult fie puțin — este un popor sfânt. Dar când poporul apucă a merge spre rău și conducătorul îl lasă numai pentru că să nu scadă numărul membrilor, un asemenea popor merge în ruină cu conducător cu tot și în fața lui Dumnezeu un asemenea conducător trebuie să răspundă pentru popor. Ebr. 13:17. De aceea un conducător înțelept își zice: „Decât să înaintez spre rău și fără Dumnezeu, mai bine să stau pe loc. Exod. 33:15. Și decât să am sub conducerea mea 32.000 nepocăiți, mai bine să am 300 dar să fi pocăiți din adevăr” Judec. 7:1-7.

Al doilea lucru de care se simte mare nevoie, este membrii cei credincioși și devotați Domnului. Ei sunt într'o adunare, ceea ce sunt albinele lucrătoare într'un stup. Dacă matca e sufletul stupului și fără de ea stupul să prăpădește, tot așa trebuie să știm că o matcă împrejurul căreia nu sunt decât trântori nu poate face nicio ispravă. Matca se găsește totdeauna în mijlocul albinelor lucrătoare, cari știu să o ajute minunat în lucrările ei. Astfel poate să fie un conducător cât de bun și înțelept, atunci când membri tot mereu cârtesc împotriva lui și nu-l ascultă, nu poate să facă nicio ispravă. După cum adunarea în fruntea căreia se găsește un conducător rău e sortită pieririi, tot așa și adunarea în care se cuibăresc membri răi. De aceea un conducător înțelept le face acestor membri rămânerea în adunare cu neputință: ori se pocăiesc din adevăr, ori se duc în lume. Pentru că nimic nu a cauzat atâta rău creștinismului ca primirea și lăsarea oamenilor nepocăiți în adunare. Prin ei vrăjmașul își face lucrul său. Un conducător care are asemenea membri, este ca unul legat, el nu poate să facă nimic bun chiar dacă ar voi, fiindcă pe unii ca aceștia îi are totdeauna în contra. Atunci când ei ar trebui să-l ajute, atunci când ei ar trebui să-i ridice mâinile în sus, ei mai degrabă îi le trag în jos și încep a cârți împotriva lui.

Cel mai lășt, cel mai distrugător și cel mai

neplăcut păcat în fața lui Dumnezeu, care bântuie și-și recrutează adepți dintre credincioși, în zilele de azi, este calomnia sau defaima. Și mai bine să înțelegem, aceasta este aceea ce se vorbește pe spate cu scopul de a ponegri, a face neplăcut și a discredita pe cineva. Din gura calomniatorului jăsește cel mai teribil rău și buzele lui sunt niște săbii, cu cari omoară pe cine poate. Psalm. 59. 7. Limba lui cu care uneori se roagă lui Dumnezeu ca să facă pe „sfântul“, este aceea cu care hulește (blastămă) pe oameni. Dânsul are în ea loc și pentru binecuvântare și pentru hulă. Iacob 3:9-10.

Ap. Iuda spune despre unii ca aceștia zicând: „Ei sunt niște cântitori nemulțumiți cu soarta lor.“ Iuda v. 16. Și într'adevăr acestora nimenea nu le poate găsi plăcerea. Ei văd că alții fac numai rele iar în ei se găsește tot adevărul lui Dumnezeu. Deși ei sunt numai niște mincinoși, cari atunci când trebuie să stea în față cu cele ce vorbesc, li se roșește fața și caută să aducă în ajutorul lor unele scuze nesincere și viclene, deși sunt niște ucigași fiindcă caută ca pe la spate să omoară pe cei ce sunt mai drepi decât ei și cari nu le-au făcut niciun rău, ei totuși se arată a fi cei mai drepi, cei mai sfinți, cei mai compătimitori, etc. O, sermane ființe nenorocite! Aveți milă de sufletul vostru și părăsiți acest grozav păcat.

Calomnia este cea mai lipicioasă boală. Atunci când auzim despre un omor, despre o beție, despre un furt, etc. nu atât de ușor putem fi seduși ca să facem și noi aceste crime. Dar atunci când vine calomniatorul ca să defaima pe fratele sau pe sora, de cele mai multeori îi dăm crezare. Și mergem și spunem și noi altora vorbele de defaimă. Și chiar dacă nu le dăm mai departe și nici măcar nu le credem, vrăjmașul tot mereu caută să ni le întoarcă în minte, până când mintea ni devine turburată. Apucăm a ne întreba pe noi înșine: „oare să fie adevăr cele ce am auzit despre fratele sau sora curate?“

Acest păcat este o întreagă lăncuire a relilor. El ruinează pacea și înmormântează pretenia, el rupe legăturile cele mai gingașe, nimiceste familii și adunări întregi, seacă măduva vieții, a iubirii și a sfimei. Face pe om pârător și condamnat al celor nevinovați. În lege acest păcat a fost aspru oprit. Dumnezeu a zis: „Să nu răspândești zvonuri neadevărate.“ Exod. 23.1. Iar în Psalmul 50 v. 18-20 Dumnezeu pune pe același cântar pe calomniator pe care stă și adulterul și hoțul. El arată că calomnia este o crimă și deși El face puțină vreme, în sfârșit totuși o va cerceta cu toată asprimea. La Rom. 1:29 calomnia este înșirată în rând cu păcatele cele mai grozave, cari nu se fac de credincioși, decât numai de oamenii cari n'au cugetul curat.

Și acum ne întrebăm: nu este niciun leac împotriva acestui păcat? Trebuie ca omul lui Dumnezeu negreșit să-și plece urechile la cuvintele calom-

niatorului?

Cu durere trebuie să o spun că, cei mai mulți credincioși nu se apără împotriva acestui rău. Ei îl ascultă cu plăcere și să mulțumesc doar să afirme mereu în urma celor ce calomniază cu un „da“ sau să se minuneze de cele ce aud. În felul acesta nu se stârpește calomnia ci mai tare prinde rădăcini. Iar cel ce-și pleacă urechile la vorbele calomniatorului, este deopotrivă cu el. Ioan Trapp, a zis: „Calomniatorul are pe diavolul în limbă și cel ce-l ascultă, îl are în urechi“. Dacă în casa noastră ar veni un om beat, am zice: „Deschide-i ușa, să meargă fiindcă nu știe ce vorbește, iar eu nu vreau să mă înțeleg cu bețivi“. Si oare în fața calomniatorului pentru ce nu procedăm la fel? Doară numai pentru că aceștia vorbesc dulce? Rom. 16:17-18. Dar dacă noi suntem călăuziți de Duhul Sfânt, trebuie să-i vedem și pe aceștia beți din vinul mâniei lui Dumnezeu. Psalm. 75:8.

Pentru aceea dacă iubim lucrul lui Dumnezeu, dacă iubim sufletul nostru și dacă dorim cerul, atunci să ne închidem urechile în fața calomniatorilor excluși și necredincioși, fiindcă aceștia nu pot să aibe un cuget curat. I. Tim. 1:19. Iar dacă avem de a face cu unii cari încă stau în poporul Domnului și cari totuși zac de acest păcat, când îi auzim să-i punem în față cu aceia despre cari au vorbit, și dacă nu pot să adeverească cele ce au vorbit să-i muștrăm cu toată puterea și să-i excludăm. O femeie credincioasă care a fost vizitată de o astfel de calomniatoare, s'a scăpat de ea foarte ușor atunci când i-a spus că să meargă cu ea împreună până la aceea despre care au vorbit și să o întrebe în fața ei dacă lucrurile sunt așa. Ce credem noi scumpulți mei frați și surori, că atunci când noi ne șoptim în taină cu calomniatorii, vom scăpa noi de osânda lui Dumnezeu? Oare între păcatele cele grave nu i și șoptirea? Rom. 1:29.

Ca unul care am avut de multeori de a lupta împotriva neorânduiei și pe care Domnul m'a trecut prin școala Duhului Sfânt ca să pot vedea și învăța multe lucruri din cele prin cari am trecut, m'am propus a scrie acest articol, care ași dori să-și facă loc printre credincioșii noștri și ei să ia măsuri pentru combaterea răului. Cele ce noi voim și dorim este, conducători și popor sânt. Voim ca între credincioșii noștri să domnească pace, unitate și dragoste. Și aceste să aibe la bază sfințenia vieții. De aceea: „Luați seama deci să umblați cu băgare de seamă, nu ca niște neînțelepți, ci ca niște înțelepți. Răscumpărați vremea, căci zilele sunt rele“. Efes. 5:15-16.

GH. BRADIN.

Frații lucrători să facă bine a ne înștiința câte calendare să le trimitem. Frații membrii pot să ridice calendarele dela lucrătorii lor.

Vorbirea în limbi și Deosebirea în lucrări.

1. Cor. 14:2.

Prin minunata conducere a Duhului Sfânt, volesc să lămuresc sufletele credincioase și doritoare după adevăr cari nu înțeleg aceasta taină a vorbirii în limbi străine, în viața celor ce sunt botezați cu Duh Sfânt.

Aceste învățături s'au lucrat în mine personal, le-am văzut lucrându-se în viața multora în decurs de vre-o 16 ani. De aceea sub inspirația Duhului Sfânt, mă simt dator a da învățatură tuturor celor ce nu cunosc lucrarea măiestroasă a Onoratului Duh Sfânt, pentruca prin aceasta ei să se poată zidi sufletește și să mărească pe Dumnezeu pentru a Sa lucrare glorioasă. Aliluia lui Dumnezeu și Domnului Isus Hristos Regele mării.

Precum Dumnezeu are un plan sau învățatură de guvernare pentru orice lucru sau ființă pe care au creat-o, tot la fel El are un scop cu fiecare creatură a Sa. Noi suntem creaturi pământești atâta timp cât vom fi pe acest pământ. Din creaturile pământești, Dumnezeu își crează prin Fiul Său Isus Hristos, creaturi cerești; după ce le trece din aceasta lume. La venirea Domnului Isus sau mai bine zis la învierea celor morți în Hristos, aceste creaturi vor fi îmbrăcate în corpuri cerești; în copuri mărețe și desăvârșite, așa după cum este îmbrăcat Domnul Isus. Aliluia. Rom. 6:5.

Pentruca noi să putem crește în cunoștința Domnului Isus, trebuie să fim învățați în școala Duhului Sfânt, pentrucă El este învățătorul nostru. Ioan 14:26. 16:13. I Ioan 2:27.

Vorbirea în limbi, se împarte în trei clase: Prima vorbire în limbă străină este în viața credinciosului sau credincioasei când este botezat cu Duhul Sfânt, precum scrie la Fapte 2:4. 10:46. 19:6. Înainte de vorbirea în limbi străine la botezul cu Duh Sfânt, vine mai întâi aceea ce scrie Isaia în c. 28 v. 11, adică gângăvirea sau tremurarea buzelor. Aceasta vorbire o face Duhul Sfânt în fiecare suflet care este botezat cu Duhul Sfânt. Iar cel ce zice că este botezat cu Duhul Sfânt iar în limbă străină pe care nu a auzit-o nici învățat-o nu a vorbit, nu spune adevărul. Un asemenea, botez cu Duh Sfânt nu a primit.

Vorbirea în limbi străine la botezul cu Duh Sfânt, nu este darul de a vorbi în limbi străine, precum unii cugetă sau voiesc a învăța pe alții. Aceasta vorbire, primată când vorbește persoana sub puterea Duhului Sfânt câteva cuvinte, este semnul că a primit botezul cu Duh Sf. Sau că persoana care a așteptat după „Puterea de sus“, să știe că Duhul Sfânt și-a luat locuința în casa de lut a celui credincios. II Cor. 5:1-5. Fapte 2:4. 10:46. 19:6.

2. Sunt unele persoane botezate cu Duhul Sfânt, cari după ce au vorbit în limbă străină precum li-a dat Duhul să vorbească, nu mai vorbesc niciodată mai mult în viața lor.

3. Dar sunt alții în cari după ce au fost botezați cu Duhul Sfânt, vorbirea în limbi continuă; tot mai clar și tot mai lămurit. Aceasta înseamnă că Domnul Isus, prin Duhul Sfânt, le dă darul de a vorbi în limbi străine. Aceasta vorbire să lucrează prin Duhul Sfânt, atâta timp, cât petrecem în sfințenie cu Domnul.

Astfel cred că e bine să stăm puțin aici și să lămurim sau să clarificăm aceste lucrări ale Onoratului Duh Sfânt, ca să știm cum să umblăm și să lucrăm. Să nu punem piedece sau greutăți ori pietre de potecnire, în a ne condamna unii pe alții.

Să nu ne disprețuim unii pe alții dacă nu ne-am auzit unii pe alții așa des vorbind în limbi. Unii cred că dacă cineva nu vorbește în limbi la fiecare rugăciune, s'a întâmplat ceva cu el; a făcut ceva păcat. Alții în loc să vorbească cu persoana care le pare suspectă, merg să se înțeleagă cu atâtea persoane, și acolo aduc acuzațiuni grave fratelui sau sorei pe care n'au mai auzit-o vorbind în limbi de un timp mai îndelungat. Astfel satana nu doarme, el când are numai puțin loc, începe a vorbi cu iscusință de rău despre alții, și persoana care să înțeleagă cu astfel de vorbiri nu-l cunoaște, fiindcă acele îi plac corpului. „Să iubești pe aproapele tău ca însuși pe tine“ zice o poruncă a Domnului Isus. „Tot ce voiți să vă facea oamenii, faceți și voi lor asemenea“. Cum, îți place ție să fii vorbit de rău? Atunci tu de ce vorbești pe altul? Urmezi tu Domnului în iubire? Așa te învață dragostea?

Sunt unii cari cred că pe ei Dumnezeu nu i-a ales pentru altceva, decât numai pentru ca să vorbească de rău fiind încontinuu nemulțămîți cu purtarea altora. Dar atunci când la ei să găsească păcate, ar voi ca toți să tacă și să nu știe nimenea ce umblări au ei. Atari persoane nu stau sub ocrotirea Duhului Sfânt.

Tot sufletul care a venit la mântuire și Domnul Isus l-a botezat cu Duhul Sfânt, dacă a vorbit odată în limbi și după aceea nu mai vorbește, iubind în acelaș timp pe Domnul și trăind în sfințenie, Domnul îi dă alte lucrări sau daruri. El poate avea altă chemare în lucrul Domnului. Dacă roadele Duhului Sfânt îl urmează, el este un membru în corpului Hristos, chiar dacă nu vorbește în limbi.

Cel ce are vreun dar duhovnicesc, să nu să mândrească cu el, sau să creadă că el este mai

bun înaintea lui Dumnezeu decât alții, căci Domnul ne vorbește: „Cel ce are dar să se simțească așa ca și cum nu ar avea“, așa să umble umilit. Cel ce se simte că e tare în Domnul, să se vadă în ochii săi așa ca și când nu ar fi tare. Pentru că nu cumva căzând prin păcatul mândriei, să nu mai fie ajutat de Domnul. Fiindcă nu persoana în care să lucrează darul este ceva, ci Cel ce este ceva, Acela-l Dumnezeu. Pe El să-l respectăm și să fim credincioși în lucrările Lui, că El este Cel ce lucrează în cei credincioși. Grijește! Fi atent! Lasă ca Cuvântul lui Dumnezeu și Duhul Sfânt să te înțelepțească și să primești pricepere spre fericirea ta și să nu slujești în calea nimănui ca o piatră de potecnire.

Cei ce au darul vorbirei în limbi străine, îl au dat cu unele condiții și scop. Scopul pentru care s'a dat darul vorbirei în limbi străine este, ca să servească spre semn, fiindcă în ea se cuprinde taine pe cari nimenea nu le poate înțelege decât numai Dumnezeu. I Cor. 14:2.

Vorbirea în limbi lucrează la edificarea acelu

suflet care are acel dar, în al doilea rând prin vorbirea în limbi biserica are un semn, iar atunci când urmează și tălmăcirea limbilor, ea să edifice prin proorocie, învățătură, mângâiere, îndemnare sau descoperirea secretelor ascunse. În al treilea rând ea servește ca semn celor necredincioși, ca gura lor să fie astupată în ziua de judecată și să nu poată zice că ei nu au cunoscut biserica lui Dumnezeu.

Condiția cu care să dă darul vorbirei în limbi este, că acel suflet trebuie să-și păzească vasul în sfințire și onoare în toată viața, și să lucreze în viața lui talentul pentru a aduce multe suflete la Domnul.

Vorbirea în limbi și tălmăcirea, poate să se lucreze în una și aceeași persoană. După vorbire gura poate să fie folosită de puterea Duhului Sfânt, ca să dea afară și tălmăcirea celor vorbite. Tălmăcirea se face în cuvinte înțelese de mintea omenască.

(Va urma).

P. BUDEAN.

Temeți-vă de Domnul.

„Acum temeți-vă de Domnul, și slujiți-l cu scumpătate și credincioșie“. Iosua. 24:14.

După ce poporul lui Israel a ajuns în pământul Canaanului sub conducerea lui Iosua, acesta ca omul lui Dumnezeu, face cu ei un legământ prin care ei se deobligau a sluji Domnului. El voiește ca ei să știe și să recunoască că nu prin puterea lor au ajuns în stăpânirea țării, decât Dumnezeu a fost acela care i-a ajutat.

Primul lucru pe care trebuia să-l facă dânșii era să se teamă de Domnul și să-l slujească cu scumpătate și credincioșie. Într'adevăr, atât timp cât cineva nu se teme de Domnul, nu-l poate servi. Sunt unii cari vreau să se arate că ei slujesc Domnului, dar numai de fața oamenilor. Atâri oameni să nu zică că ei slujesc Domnului și că au Duhul lui Dumnezeu, ei mai de grabă au duhul Farisailor, cari la vedere au făcut rugăciuni lungi, iar în secret cele mai rele păcate. Mat. 23:14. Cine se teme de Domnul, el umblă așa ca să placă Domnului și ceea ce nu face în fața oamenilor și aceea pentru care roșește dacă o știu oamenii, nu o face nici în secret. Cel ce face asemenea lucruri, pe lângă că este un făcător de rele, mai este și făjarnic, fiindcă când nu-l vede nimenea se îmbrățișează cu păcatul, iar la vederea altora strigă împotriva lui. Poporul lui Dumnezeu trebuia să fie ferit de asemenea păcate. Și ferirea de astfel de păcate stă în frica de Domnul. Iov. 28:28.

Cine vrea însă să slujească pe Dumnezeu în frică și temere de El, trebuie să depărteze zeli cei străini. Cari sunt aceia? Atunci erau zeli cei făcuți

de mâini omenesti, dar astăzi sunt mai vartos acei zeli și idoli în fața cărora mulți se închină. Pentru unii zeul este un păhar de vin, pentru alții e luxul, pentru alții mamona, etc. Acela care voiește a sluji Domnului cu credincioșie, în frică și temere de El, este dator a depărta din inima, din familia și din gruparea în care petrece orice zău străin. Pentru că la doi stăpâni nu se poate sluji.

„Dacă nu găsiți cu cale să slujiți Domnului, alegeți astăzi cui vreți să slujiți“. Iosua 24:15. Va să zică, dacă vi se pare prea greu a vă despărți de zei, dacă vi se pare prea greu a părăsi păcatul și dacă vi se pare imposibil ca să vă jineți limba în fruct, alegeți-vă cui vreți să slujiți. De sigur, pe Dumnezeu Cel Sfânt numai atunci îl veți putea sluji când vă predați Lui cu totul. Și în aceasta predare nu se cuprinde aceea că să-l slujiți și Lui și zellor. II Regii 17:41.

„Noi vom sluji Domnului că El este Dumnezeul nostru“. Iosua 24:18. Așa a răspuns pe aceea vreme poporul. Noi găsim și în zilele de azi pe mulți cari deși au inima împărțită, ei totuș cred că slujesc Domnului. Ajunge numai ca să vorbim cu o persoană și să o cunoaștem îndată cui slujește. Acela care merge la casa de rugăciune și să închină lui Dumnezeu, iar afară din ea poartă lucruri păcătoase în inima sa, face păcat în ascuns, murmură, cârtește, vorbește de rău, hulește, e nemulțumit, nesupus, etc. unul ca acela oricât ar voi să facă pe „sfântul“ e un serman nenorocit, care ar vrea să

slujească odată pe doi stăpâni: Să se roage lui Dumnezeu și să-L ceară în ajutor, pentruca apoi să facă voia vrăjmașului. Oare să poate ca unii ca aceștia să slujească Domnului? Nici de cum.

„Voi nu puteți să sluiți Domnului...” Așa spune Iosua poporului. El a văzut și a cunoscut foarte bine acest popor. El le-a cunoscut pornirile și deprinderile lor. De aceea vrea să le facă de cunoscut că, ei nu pot să slujească Domnului. Ce a văzut el? A văzut pe un Dumnezeu Prea-Sfânt și pe un popor prea-rău, care ar fi voit să fie și cu Dumnezeu și cu zeii. El a văzut bine că între Dumnezeu și între poporul pornit spre rele, nu poate exista o legătură. De aceea le face cunoscut că ei nu-L vor putea servi pe Dumnezeu. Pentrucă ei se vor abate de la El, vor face rele, și El îi va nimici.

Ah, de câteori se întâmplă că omul vorbește că vrea să slujească Domnului; dar acest Dumnezeu mare și sfânt, nu poate fi slujit decât numai în felul cum El dorește. Omul ar voi să-L slujească dar nu după cum pretinde El, ci după cum ar voi el (omul).

„Vol sunteți martori împotriva voastră înșivă că ați ales pe Domnul, ca să-l sluiți” iubite suflete, adă-ți aminte că tu ai făcut un legământ cu Dumnezeu în virtutea căruia te apropii de El ca să-l ceri binecuvântarea asupra ta și prin care te-ai obligat că-L vei sluji cu inima întreagă. Spune-mi te rog: ce va fi cu tine când vei călca acel legământ? Se poate ca tu în fața oamenilor să nu-l calci fiindcă ție rușine de ei, dar să-l calci în secret, și atunci Dumnezeu te ia pe tine însuși ca martor împotriva ta. Nu s'a întâmplat niciodată în viața ta ca să se ridice ceva din tine care să te mustre cu putere pentru vreo vorbă ori faptă nepotrivită pe care ai făcut-o cândva? Ori în ziua judecării acel

lăuntric din tine care este conștiința ta; va sta alături de tine și te va osândi. În timp ce unii vor fi cari vor căuta cel puțin unele desvinovățiri, Mat. 7:22-23. 25:24-25 Luca 13:26, tu vei rămânea mut, fiind de tine însuși condamnat. Mat. 22:12 Tit 3:11. Pe lângă că te vei găsi în opozițiune cu tine însuși Dumnezeu va chema lucrurile neînsuflețite ca să mărturisească și ele împotriva ta. Dacă Iosua după ce a făcut poporul ca să fie martor împotriva lui, a mai ridicat și o piatră mare, zicând: „Iată piatra aceasta va fi martoră împotriva noastră, căci a auzit toate cuvintele pe cari ni le-a spus Domnul, ea va fi martoră împotriva voastră”. Noi să fim siguri că orice deslegare am căuta să dăm noi acestei pietre ea va sta ca simbol al lucrurilor neînsuflețite cari vor mărturisi împotriva celor ce fac răul. „Căci piatra din mijlocul zidului strigă, și lemnul care leagă grinda îi răspunde”. Habacuc 2:11. Și aceasta noi trebuie să știm că dacă oamenilor le-a fost cu puțință ca să imprime vocea omenească în unele lucruri neînsuflețite cari la dorința omului să o poată da afară, cum e de ex. gramafonul, patefonul, telefonul, radio, etc. cu atât mai mult poate face Dumnezeu acest lucru, fiindcă la El totul e cu puțință.

Scumpe suflete! În fața celor de mai sus, dacă voiești să păcătuiești, nu-ți rămâne alta decât să mergi într'un loc unde nu este lemn nici piatră, nici apă nici pământ, și nici cer nici soare. Căci dacă păcătuiești în fața lor, te vor osândi. Și apoi cugeță-te, unde ai putea fugi să nu te vadă Dumnezeu? Psalm. 139.

Dacă nu poți face acest lucru, atunci ia aminte la cuvântul care zice: „Acum, temeți-vă de Domnul, și sluiți-l cu scumpătate și credincioșie”. Domnul să ne ajute! Amin.

U. M.

Leccióni Biblice.

Calendar Septămânal.

Luni în 25 Noem. Propunerea de lucru a lui Ezra. Ezra 6:6-10.
Mar. „ 26 „ Pregătirea lui Ezra Ezra 8:21-30.
Mer. „ 27 „ Rugăciunea lui Ezra Ezra 9:5-9.
Joi „ 28 „ Legământul lui Ezra Ezra 10:1-8.
Vin. „ 29 „ Invățătura lui Ezra. Nemia 8:1-8.
Sâm. „ 30 „ Conducerea lui Ezra Nemia 8:13-18.

Duminică la 1 Decembrie: Misiunea lui Ezra la Ierusalim. Ezra 7:1 până la 8:36.

Cuv. aur. Ezra 8:22.

Cuvânt adevărat. Pregătirea inimii și îndepărtarea poruncilor lui Dumnezeu sunt de lipsă pentru oricine care vrea să fie conducător duhovnicesc.

Sumarul lecțiunii. Introducerea. După un period de timp în care copiii lui Israel fuseseră ținuiți în robia Babilonenilor, noi învățăm în lecțiunea de astăzi cum Dumnezeu a deșteptat duhul Împăraților din acel timp, ca să lase pe Israel să meargă în țara

ra lui și să rezidească din nou Casa Domnului.

O generațiune nouă. Timpul de robie al lui Israel a ținut șaptezeci de ani. În acest timp s'a născut o generațiune nouă care a început să caute din nou pe Domnul. În fruntea lor era Ezra cărturarul, care și-a luat însărcinarea ca să învețe pe popor Legea Domnului. Nimic nu a fost și este în stare a umili pe cineva mai mult, decât necazul și suferința.

Porunca lui Artaxerse. Dumnezeu a rânduit ca Israelul să capete trecere înaintea mai multor regi din acel timp, printre cari numărăm pe: Cir, Dariu și Artaxerse. Acesta din urmă a dat o aspră poruncă în favoarea Iudeilor. Prin aceea poruncă ei erau liberi să se întoarcă în țara lor, să-și rezidească Templul și să ducă fiecare aur și argint, fără a plăti taxe de vamă.

Pregătirea de călătorie. Odată ce li s'a dat

voie să se întoarcă în țara lor, ei au pornit la drum în mare număr și ocrotiți pe mâna Domnului au ajuns în pace.

Calendar Septămănal.

Luni în 2 Decem. Rugăciunea comună. Nemis 4:7-14.
 Mar. „ 3 „ Zidirea comună. Nemis 4:15-23.
 Mer. „ 4 „ Lucrarea comună. I Cor. 3:1-9.
 Joi „ 5 „ Umbrirea comună. I Ioan 1:1-10.
 Vin. „ 6 „ Mărturia comună. Păște 1:1-8.
 Sâmb. „ 7 „ Închinarea comună. Psalm 95:1-11.
Duminică în 8 Decembrie: Neemia zidește zidul Ierusalimului. Neem. 4:6-23.

Cuv. aur. Neemia 4:6.

Cuvânt adevărat. Cooperarea și zelul unit al mai multora, poate îndeplini un lucru pe care zelul unui singur om, nu-l poate.

Sumarul lecțiunii. Introducerea. Lecțiunea de astăzi ne arată ce se poate face atunci când oamenii sunt uniți și cu inimă pentru o lucrare.

Lucrul cel greu. Deși poporul lui Israel a primit porunca și autorizația de a rezidi Templul, ei nu putea să facă acest lucru dacă nu lucra unit și cu tragere de inimă. El a avut vrăjmași în fața cărora zelul unui singur om era înfrânt, dar zelul lor (a celor mulți) a făcut ceea ce vrăjmașii lor n'au crezut mai înainte.

Învingerea împotrivilor. La orice lucrare bună se găsesc împotrivilor. Dacă copiii lui Israel nu lucrau uniți, erau înfrânți. Dar zelul și unirea lor, le-a adus învingerea. Acei credincioși cari nu luptă uniți sunt spulberați de vrăjmaș, dar aceia cari în dragoste sfântă să unesc și lucrează cu zel, sunt o „cetate” nebiruită.

Lucrarea sfârșită. Buni lucrători sunt numai aceia, cari ceea ce au început, pot să și sfârșescă. Cel ce începe și nu poate sfârși este, un om neînțelept.

Calendar Septămănal.

Luni în 9 Decem. Un puternic învățător de Lege. Ezra 7:6-10.
 Mar. „ 10 „ Un învățător rugativ. Ezz. 8:21-33.
 Mer. „ 11 „ Ezra citește Legea. Neem, 8:1-12.
 Joi. „ 12 „ Observarea Legei. Neem 8:13-18.
 Vin. „ 15 „ Afiarea Legei. II Cron. 34:14-19.
 Sâmb. „ 14 „ A trăi în legea lui Dumnezeu. Psalm. 119:97-104.
Duminică în 15 Decem.: Ezra învață pe popor Legea Neemia 8:1-18.

Cuv. aur. Psalm. 119:11.

Cuvânt adevărat. Prin sârguință în ascultarea și supunerea față de Cuvântul lui Dumnezeu, se face o reînviare duhovnicească.

Sumarul lecțiunii. Introducerea. Un lucru principal în viața unui om, este ca el să cunoască pe Dumnezeu și să știe datorințele lui față de Dânsul. Dacă cineva nu cunoaște pe Domnul, se înțelege de sine că nu poate face voia Lui.

Legea studiată. Poporul și-a pus în gând să caute pe Domnul. În acest scop ei trebuia să se în-

toarcă înapoi la Legea lui Dumnezeu. De aceea pentru că să poată cunoaște și înțelege această Lege, Ezra a luat pe lângă sine mai mulți bărbați cari aveau însărcinarea de a lămuri poporul Legea, în timpul când ei o citea.

Rezultatul acestei studieri. Dacă acolo unde nu se face voia lui Dumnezeu, este ceartă și ură, noi vedem că atunci când poporul lui Israel a început a studia Legea și a trăi după poruncile ei, nu numai că Dumnezeu i-a binecuvântat, dar chiar și între ei s'a aprins focul dragostei și zelul după Dumnezeu. Pentru că bucuria copiilor lui Dumnezeu este în ascultarea și păzirea Cuvântului Său.

Calendar Septămănal.

Luni în 16 Decemv. Prezicerea unei zilei mai bună Malac 3:1-12
 Mar. „ 17 „ O zi de restaurare. Ierem. 31:10-14
 Mer. „ 18 „ O zi de legământ nou. Ierem. 31:31-34
 Joi „ 19 „ O zi de iertare. Psalm. 52:1-7.
 Vin. „ 20 „ O zi de binecuvântare. Mat. 5:1-12.
 Sâmb. „ 21 „ Pregătirea pentru aceea zi. Luca 8:3-9.

Duminică în 22 Decembrie: Malachie prezice o zi nouă. Mala. 3:1 până la 4:6.

Cuv. aur. Malachie 3:1.

Cuvânt adevărat. O zi nouă vine asupra întregii lumi, când Domnul Isus Hristos, vine pe pământ.

Sumarul lecțiunii. Introducerea. După o lungă perioadă de timp, proorocii lui Dumnezeu vestesc o zi nouă. O zi în care Marele „Profet” se va arăta. O zi în care va fi propovăduită Evanghelia împărăției și pocăința.

Venirea lui Ioan Botezătorul. Proorocul Malachie vorbește clar și arată venirea lui Ioan Botezătorul ca a unui însărcinat de Domnul spre a pregăti calea înaintea Lui.

Venirea lui Mesia. Proorocul Malachie arată și venirea lui Mesia, adică a Domnului Isus Hristos. El îl arată ca pe unul dăruit de popor. Să fie Dumnezeu laudat și mărit că toate aceste proorocii s'au îndeplinit exact la vremea lor.

Lucrul lui Mesia. Lucrul lui Mesia sau a Domnului Isus, a fost ca să curețe și să lămurască ca aurul, pe toți aceia cari au venit la El. În același timp însă, să scoată din ei tot ceea ce nu era aur. „Căci El va fi ca focul topitorului și ca lașia nălbitorului.

Calendar Septămănal.

Luni în 23 Decem. Pedepșa pentru păcat. Isaia 1:1-9.
 Mar. „ 24 „ Reprimirea din robie. Isaia 49:8-13
 Mer. „ 25 „ Pace între oameni. Luca 2:8-20.
 Joi „ 26 „ Rugăciunea în robie. Dan. 9:15-19.
 Vin. „ 27 „ Iertare prin pocăință. Isaia 40:3-11.
 Sâmb. „ 28 „ Prosperitate în robie. Geneza. 41:37-45.

Duminică în 29 Decembrie: Repetitie.

Cuv. aur. Psalm. 103:17.

Nașterea lui Isus.

„Nu vă temeți: căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astăzi în cetatea lui David, vi s'a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul.“ Luca 2:10-11.

Să fie laudat și mărit Dumnezeu, care ne dă ocazie ca să putem vorbi și acum despre nașterea Aceluia care a venit să mântuie și să răscumpere neamul omenesc, căzut sub puterea păcatului.

Când Israilul ajunsese pentru neascultare, să fie supus altor popoare, când glasul adevăraților prooroci începea tot mai mult să slăbească, și când pentru cei ce odată erau poporul lui Dumnezeu, nu se întrezerea nicio leacă de mângâiere, deodată văzduhul este străbătut de strigăte de bucurie. Ce s'a întâmplat? Ingeri proslăveau pe Dumnezeu în puterea nopții, fiindcă atât de mult s'a îndurat de sermanul om pierdut că îi trimite un Mântuitor; pe Fiul Său Isus Hristos. Ei veneau spre pământ ca să ieie contact cu oamenii și să le facă de cunoscut vestea cea măreață. Aliluia.

„Nu vă temeți“. Nu vă temeți voi suflete sărace și sincere cari flămânziți și însetați după dreptate, căci iată vi s'a născut Acela care face dreptate, s'a născut Acela care nu caută în față, Acela vine între voi care este trimes de Tatăl.

Să fie Dumnezeu laudat și mărit că, dacă păstorii din câmpiile Betleemului s'au înfricat la vederea îngerului, ei au avut mare bucurie văzând pe Noul-Născut despre care ei auziseră dela înger. Da, într'adevăr niște oameni simpli și retrași din mijlocul lumii, cari își petrec viața în urma oilor, nu se putea să fie cuprinși de răutatea de care erau alții cari trăiau în mijlocul societății. Și cum ei nu aveau să-și teamă nimic prin nașterea lui Isus Hristos, ei merșeră și se bucurară de cele ce văzură și despre cari au fost încunoștințați dela îngeri. Dumnezeu a rânduit ca ei să ajungă cei dânfii la Domnul și să facă mărturisire despre El. Aliluia. Luca 2.

În acelaș timp Dumnezeu lucra și la inima altor oameni cari deși locuiau în țări depărtate, totuș fuseseră înștiințați de Dumnezeu pe altă cale despre nașterea Domnului. Aceștia fuseseră al doilea predicatori despre nașterea Domnului. Păstorii vestiseră, dar numai celor ce erau atunci în grajd. Ei nu putură străbate nici în ospătării și nici în palatele cele înalte ca să facă de cu-

noscute mai marilor țării cele ce îngerul le-a spus. Dumnezeu rândui pentru aceasta pe alți bărbați, cari nu erau din pătură de jos. Și aceștia erau cei trei magi, cari cunoscuseră nașterea Domnului în urma stelei pe care o văzuseră în răsărit. Aceștia străbătură cu ușurință în palatul lui Irod regele Iudeilor. Ei începură a face mărturisire despre „Împăratul de curând născut al Iudeilor“ și a cere informații că unde se găsește El.

În vremea când o ceată mică de oameni din clasa de jos și de sus, caută pe Isus să-L găsească să i se închine, grosul poporului a rămas indiferent, iar Irod s'a turburat foarte tare. Și cum nu voia să știe pe un altul care să fie numit „Împăratul Iudeilor“ se apropie în mod viclean de magi și după ce află dela preoții cei mai de seamă și dela cărturarii norodului despre locul unde avea să Se nască Domnul, le zice că atunci când dau înapoi să vină și pe la el, să meargă și el să i se închine Domnului Isus, Noi cunoaștem foarte bine cele întâmplate mai departe de aici fiindcă Sf. Scriptură ni le mărturisește foarte clar.

Din toate cele întâmplate la nașterea Domnului, trebuie să rămânem uimiți și să nu putem îndeajuns să ne mirăm, nu pentru faptul că îngerii anunțară vestea nașterii păstorilor, nu pentru că ei se duseră să-L vadă și mărturisiră despre El, nu pentru steaua care s'a arătat magilor, nici pentru căutarea lor după El, și nici chiar planul viclean al lui Irod nu ne-ar putea mira așa mult fiindcă el are o explicație. Ceea ce ne miră pe noi așa de mult este aceea că atunci când se găsiră oameni cari trăiră cu Legea lui Dumnezeu în mână, atunci când știură să spună lui Irod până și locul unde avea să Se nască Isus, atunci când făcură aluzie la cuvintele proorocilor, cum au putut aceștia rămânea ca ei să nu-L caute ca să i se închine. Isus Hristos nu-Și începu învățăturile Sale, ea ei să-L poata urî. E destulă de trist că ei nu alergară la El.

Scumpii mei frați! După cuvântul îngerului „bucurați-vă“ și „nu vă temeți“ de nașterea lui Isus. Las' să se teamă aceia cari fac păcatul. Căci El care este Judecătorul lor, este Mântuitorul vostru. Aliluia! Amin.

G. B.

Piatra de potecnire.

I Petru 2:8.

Aliluia, cinste, onoare și mărire să fie Părintelui ceresc și preaiubitului Său Fiu Isus Hristos, care prin iubirea Sa cea mare, a purtat neputințele noastre. Onoratul Duh Sfânt să fie mărit, fiindcă numai El și prin El ni s'a descoperit lucrarea măreață și minunata învățătură a Domnului, pe care mulți din fiii acestei lumi, nu o pot înțelege.

Scumpii mei cititori, cu privire la cuvintele apostolului Petru din textul nostru, noi găsim oameni cari deși spun că sunt clădiți pe temelia Domnului și a apostolilor, și deși ei mărturisesc prin cuvintele lor spunând că toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu, (II Tim. 3:16) totuși ei se potecnesc și să împiedecă în Cuvânt. Și dacă noi voim să cunoaștem pe unii ca aceștia, și dacă voim să cunoaștem „piatra de potecnire” de care ei se împiedecă, le vom găsi foarte lămurit arătate de Domnul. El zice: „Cine va cădea peste piatra aceasta, va fi zdrobit de ea: iar pe acela peste care va cădea ea, îl va spulbera. Mat. 21:44. Astfel noi deosebim aici două feluri de oameni: cari cad ei peste „piatră” și peste cari cade „piatră”. Cred că e spre folosul nostru ca să căutăm cari sunt unii și cari sunt alții.

1. Aceia cari cad peste „piatră,” potecnindu-se în ea, sunt toți aceia cari atunci când aud Cuvântul, se potecnesc în El. Domnul Isus Hristos a trimes pe urmașii Lui să predice Evanghelia în toată lumea. E de sine înțeles că nu toți primesc Evanghelia sau Cuvântul Lui. Fiindcă Cuvântul lui Dumnezeu, cere o predare deplină în slujba Domnului Isus. Cum omul este firesc și nu s'ar despărții de plăcerile lumii, caută mai degrabă se respingă Cuvântul lui Dumnezeu. De câteori se întâmplă că predicatorii Cuvântului întâlnesc oameni de aceia cari și dacă ar primi Cuvântul într'o oarecare măsură, totuși nu-L primesc în întregime. Aceia cari resping Cuvântul lui Dumnezeu, fie într'o mică măsură, fie într'o măsură mai mare, ei nu pot fi plăcuți lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu care este Isus Hristos, a devenit pentru ei „piatra de potecnire.” Ei să împiedecă în Cuvânt, fiindcă nu pot să-L creadă în întregime. Ori potecnirea pe care o fac, le aduce o foarte mare pagubă, fiindcă ei trebuie să rămână zdrobiți. Nu sare nici o bucată din piatră atunci când ei potecnindu-se dau cu piciorul în ea, decât ei își zdrobesc picioa-

rele și nu pot călătorii. Tot astfel din Isus Hristos nu se poate sustrage niciun Cuvânt pe motivul că noi nu-l credem, ci El rămâne așa cum a fost la început. Ebr. 13:8. Domnul Isus zice: „Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele mele nu vor trece”. Mat. 24:35. Numai acela nu cade zdrobit peste „piatra de potecnire”, care nu se potecnește în Cuvânt. I Petru 2:8.

2. A doua clasă sunt aceia peste care cade „piatră” și îi spulberă. Cine sunt aceștia? Toți aceia cari după ce au auzit Cuvântul și L-au cerzut au pășit sub „piatra de potecnire”, sau mai bine să înțelegem, sub conducerea lui Isus Hristos. Acum când careva din aceștia nu rămâne în învățătura Domnului Isus Hristos, ci merge în păcat, mânia Domnului vine asupra lui. Rom. 1:18. Domnul Isus zice: „Dacă nu veghezi, voi veni ca un hoț, și nu vei ști în care ceas voi veni peste tine.” Apoc. 3:3. Astfel noi înțelegem lămurit că peste aceia cari nu rămân în învățătura Domnului ci caută să o tulbure, fie prin păcatele și faptele lor rele, fie prin erezuri nimicitoare, va cădea „piatra de potecnire” care îi va spulbera din din poporul lui Dumnezeu.

Fraților, să privim cu băgare de seamă în jurul nostru, și vom vedea pe foarte mulți zdrobiți lovindu-se de „piatră,” și pe mulți spulberați de ea. Cei dântii sunt aceia cari nu pot crede și primi Cuvântul lui Dumnezeu, iar cei de al doilea sunt aceia cari după ce L-au primit nu stăruiesc în El. Domnul Isus zice: „Vai de lume, din pricina prilejurilor de păcătuire! Fiindcă nu se poate să nu vină prilejuri de păcătuire; dar vai de omul acela prin care vine prilejul de păcătuire.” Mat. 18:7. Lumea care se împiedecă și nu poate crede Cuvântul lui Dumnezeu, are păstrat pentru ea un „vai”. Dar tot un „vai” este păstrat și pentru acela care îi dă prilej să păcătuiască.

Astfel fraților să înțelegem bine: Necredincioșii de afară cari nu cred, cad peste „piatră” și se zdrobesc; iar răii din lăuntru cari nu ascultă în totul pe Domnul, sunt spulberați prin căderea „pietrei” peste ei.

Eu rog pe bunul nostru Tată din cer să ne ajute ca prin Domnul nostru Isus Hristos, să putem fi credincioși în tot timpul „ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentruca să fim ajutați la vreme de nevoie.” Ebr. 4:16.

PETRU CIUL.

Nădlac,

Noi și averea noastră.

Rog pe Domnul Isus să lucreze la inima oricărui cititor al acestui articol ca adevărul lui Dumnezeu să pătrundă în inima celor ce se tem de El și cari au votat că vor asculta de cuvântul Lui, spre a-l sluji cu toate ale lor sau din toată puterea.

Când Izraelitenii au părăsit Egiptul, Dumnezeu le-a poruncit ca să ceară fiecare împrumut dela vecinul său, vase de aur și vase de argint.

Dumnezeu nu i-a lăsat să iasă din Egipt cu mâna goală, ci le-a făcut o plată pentru timpul cât au stat în lucrul Egiptenilor. Fiecare bărbat și fiecare femeie a primit ceva; cu mâna goală nu a ieșit nimenea. Exod. 11:2.

Cu acel popor (Izraelitenii) s'a întâmplat două lucruri în două timpuri deosebite. Unii din ei și-au dat aurul lor spre a fi topit și turnat într'un vițel de aur. Acesta a fost zelul lor. După ce-l văzură, ei strigară: „Izraele iată dumnezeul tău care te-a scos din țara Egiptului.” Exod. 32:4. Alții cari își păstrară aurul, îl dădură pentru împodobirea casei Domnului. În tot cazul, se vede că inima acestora din urmă, era deschisă pentru Dumnezeu, fiindcă ei nu dăduseră aurul lor pentru facerea vițelului, care n'a fost altceva decât idol și prin urmare o urâciune înaintea Domnului. Cei dintâi chiar dacă ar fi avut voia a da și ei ceva pentru facerea Cortului, nu putură, fiindcă aurul lor era dat mai dinainte pentru facerea vițelului. Așa că ei sau n'au dat nimic, sau au dat numai lucruri fără valoare: numai ca să fie și ei la număr că au dat.

Creștinii de astăzi se împart și ei în două părți: unii lucrează la facerea idolului iar alții la facerea casei Domnului. Fiecare are ceva avere și o întrebuițează pentru ceva scop. Unii dau aurul lor „Stăpânitorului acestei lumi” (vrăjmasului) ca să le facă din el un idol, după plăcerea inimei lor; la care ei să se închine și pe care să-l adore ziua și noaptea. Alții însă, foarte pușini, folosesc aurul lor - mult, puțin - pentru împodobirea casei Domnului. Aceștia sunt oamenii cu tragere de inimă pentru lucrul lui Dumnezeu. Exod. 35:22. Ei sunt aici ai Domnului și iubesc locașurile lui sfinte.

Iubite cititor! Dacă tu ești al Domnului, atunci și aurul tău este al Lui. Faptul că nu folosești averea ta pentru împodobirea Casei Domnului arată că nu ești predat lui Hristos.

Sunt încredințat că sunt mulți aceia cari spun că nu pot ajuta la împodobirea Casei Domnului fiindcă sunt săraci. Cartea lui Dumnezeu ne dovedește însă că, tocmai cei mai săraci au ajutat lucrul lui Dumnezeu, peste puterile lor. II Cor. 8:2-4 ajutorul lucrului lui Dumnezeu este, lățirea împărăției lui Dumnezeu, este porunca împărătească a Celui înviat din morți când a dat porunca ca Evanghelia Lui să fie predicată în toate lumea. „Dar cum vor predica dacă nu se vor trimete?” Rom. 10:15.

Noi ca cetățeni ai acestei țări în care locuim, trebuie să plătim dări și impozite fiindcă altcum statul nu se poate susține. Oare lucrarea lui Dumnezeu, împărăția lui Isus Hristos, se poate susține atunci când noi în loc ca să ajutăm la răspândirea ei, ajutăm la facerea idolului de aur? Să ne cugătam fiecare la aceasta.

Dărnicia este tesaurul credincioșilor, pe care nu-l mânâncă rugina nici molia și pe care furii nu-l sapă și nici nu-l fură. Dărnicia alungă întunerecul și deschide ușa la rai. Dărnicia face ca rugăciunea credinciosului să fie ascultată de Dumnezeu ca și a lui Corneliu. Dărnicia aduce multă laudă lui Dumnezeu, din partea celor sprijiniți. Dărnicia este siguranța creștinului în viața cea vecinică: ea birue și judecata. Dărnicia deschide granițele cele mai puternice și face ca să străbată Evanghelia la cele mai întunecate popoare. Dărnicia înființează în zilele noastre coruri și muzici pentru onoarea și slava lui Dumnezeu.

Iubiți frați! Dumnezeu atât de mult ne-a iubit că ce a avut El mai scump a jertfit pentru noi; chiar pe Fiul Său, Ioan 3:16. Putea-vei tu oare să te numești creștin atunci când în loc să-ți arăți și tu iubirea față de El prin cele ce ți-a dat El, le întrebuițezi pentru facerea idolului? Oare nu vrea Domnul că dacă El a luat pentru mântuirea ta, să lucrezi și tu pentru mântuirea celor ce zac în păcat și în întunec? Am ajuns noi să ne dăm viața pentru frați? I Ioan 3:16.

Noi trebuie să știm că aceea ce facem ne va urma în vecinicie, fiindcă faptele vor urma după noi. Apoc. 14:13. Domnul Isus zice: „Iată, Eu vin curând; și răsplata Mea este cu mine, ca să dau fiecăruia după faptele lui? Domnul să ne ajute să putem zice: „Amin! Vino, Doame Isuse!” Apoc. 22:12,20

CIPRIAN SAVA. PĂRTEȘTI.

Vindicări Divine.

Lăudat, mărit și binecuvântat să fie Dumnezeu: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, în veci de veci. Amin.

Prin nemărginita milă pe care bunul Dumnezeu a avut-o față de mine, doresc a aduce la cunoștiuță tuturor copiilor lui Dumnezeu, cari sunt spălați prin scump sângele lui Isus, și tuturor cititorilor și ascultătorilor revistei acesteia, minunea pe care a făcut-o Domnul Isus cu mine.

Mă numesc Nicolae Jurma, din com. Soceni, Jud. Caraș, Sunt român și am etatea de 38 ani. Pe la mijlocul lunei Ianuarie anul 1935 m'am îmbolnăvit foarte greu, adică am suferit de apendicită, vărsat și reumă. Credeam că trec din viață și mă munceam cu cugetul că nu sunt așa după cum scrie la Fapte 2:38.

Cercetând Sf. Scipitură, am aflat scris despre Ezechia, cum l-a tămăduit Domnul din boala lui. Il Impăr. 20. Astfel m'am rugat și eu Domnului și El m'a vindecat. Boala prin care am trecut, a fos foarte grea, fiindcă mi se umflase pântecul și îmi era rece tot corpul, iar unghiile dela degetele mâinilor erau vînete și mă treceau sudori reci. Bunul Dumnezeu mi-a pus în gând și am trimis după o soră botezată cu Duhul Sânt și încă după una. Venind ele, le-am spus că sunt foarte trist fiindcă eu nu sunt așa după cum scrie la Fapte 2:38 Le-am rugat să se roage pentru mine. Cu ele a început a se ruga și soția mea, iar eu mă rugam din pat, fiindcă n'aveam putere să mă rog jos. În rugăciune puterea lui Dumnezeu a umbrît soția mea, iar boala mea a început a merge spre însănătoșare din aceea oră. La aceasta rugăciune afară de noi, mai era și mama mea care caută pe Domnul la „Oastea Domnului.” După rugăciune, surorile m'au mîngăiat cu mai multe cuvinte.

După câteva zile, a venit în comună dl. doftor de circumscripție și deodată ne pomenim că vine la noi soția dlui Perceptor și ne spune că ea aduce medicul. Și l-a adus. După ce a intrat dl. medic și m'a vizitat (consultat), a zis să pun ghiață și să mă duc la el să mă opereze că dacă nu, voi muri. Mi-a mai zis să nu mîncănc câteva feluri din mîncările pe cari i le-am spus că le mîncănc. Fiind eu lucrător la C. F. R. aveam carnet de lucrător asigurat, și astfel am fost dus la dl. prim medic. Dînsul m'a trimis în șpital. Aici am fost consultat de șase medici, cari mi-au spus că inima mi-e umflată, altul mi-a spus că e seacă. Despre plumăni mi-au spus că sunt

negre la vîrf. Ei au cerut să mă opereze, dar eu le-am spus că vreu mai înainte să fac un legămînt cu Dumnezeu. După un timp am ieșit din șpital, dar tot bolnav.

Cercetînd eu Sf. Scipitură la Ieremia c. 42, am rugat pe una din surorile cele două și pe un frate să se roagă pentru mine. În rugăciune, Domnul ne-a descoperit să trimetem după fr. Bulgăr la Berzovia. Am trimis după fratele și a venit. l-am spus tot cum este, și l-am rugat să-mi facă ungerea conf. celor scrise la Iacob 5:14. Fr. m'a întrebat dacă cred eu că Domnul mă poate vindeca. Eu i-am răspuns că cred. Astfel el mi-a făcut ungerea și după aceea eu m'am simțit mai bine. El m'a sfătuit să mă încred din toată inima în Domnul și să las lucrurile în cari mă încredeam mai înainte și pe cari le-am practicat vreo cinci luni.

După ce mi s'a făcut ungerea, mi s'au umflat pântecul în așa mare măsură cum nu a fost niciodată, Cred că a fost o încercare asupra mea. l-am spus surorii care se rugase pentru mine în urmă, și ea mi-a arătat suferințele lui Iov. Ea m'am cugetat la femeia lui Lot, și mi-am pus nădejdea în Domnul. Apoi într una din nopțile acele am visat că cineva mi-a spus că, după patru zile boala va da înapoi. Și lăudat să fie Domnul că așa a și fost. După aceea am început la lucrul câmpului, și am putut lucra orișice lucru ca și mai înainte.

La sfârșitul lunei Iulie, m'am îmbolnăvit din nou. Iarăș am avut durere la partea dreaptă a pântecului și vărsat, și astfel m'am pus din nou în pat. Durerea mea cea mare era că și acum nu mă simțeam ca un îndeplinitor al cuvintelor din Fapte 2:38. În aceasta stare mă cugetam că oare ce voi fi greșit de iarăș a venit asupra mea boala.

Lăudat și mărit să fie Domnul care m'a ajutat de m'am putut da jos din pat și a mă pune pe genunchi. M'am rugat Domnului cu plîns și suspine și Domnul m'a cercetat cu puterea Sa. Soția mea neînțelegînd cele ce să petreceau cu mine, plîngea. Și căuta să mă pună în pat. Dar bunul Dumnezeu care m'a creat, El ma vindecat în timpul când eu m'am rugat, a venit la noi cele două surori, și soția mea, mama și o soră a ei de corp, și în aceasta rugăciune Domnul m'a vindecat iarăș. Din aceea oră sunt sănătos Și cine vrea să afle mai lămurit, să se adreseze la mine. Lăudat să fie Domnul. Amin.

NICOLAE JURMA.
com. Soceni, jud. Caraș.

Iubiți frați și abonați,

Odată cu tipărirea Nr.-lui al 12-lea „Cuvântul Adevărului” îndeplinește 7 ani de existență. Multe au fost valurile, furtunile, și greutățile pe cari aceasta revistă a avut să le înfrunte în acești ani, dar prin harul lui Dumnezeu ea a putut să învingă totul. Cred că nu este nevoie ca să scrim frașilor sforțările supraomenește pe cari prin ajutorul Domnului a trebuit să le facem pentru ca să putem tipări și expedia revista noastră la timp, fiindcă frașii le cunosc. Nu a fost de ajuns numai greutățile externe cu cari am avut de luptat dar ni s'au pus în cale și greutăți interne, când unii cari n'au avut plăcere în aceasta revistă, care a muștrat păcatul și l-a combătut cu toată energia, au crezut că ridicându-se împotriva ei, o vor putea reduce la tăcere, prin aceea că vor îndemna pe frași să nu o mai aboneze. Astăzi slăvit să fie Dumnezeu că ne-a ajutat să putem scoate revista la timp cu toate piedecile pe cari le-am întâmpinat. Și în aceasta privință nu ne-a ajutat destoinicia noastră, nici puterea și nici înțelepciunea, ci ceea ce ne-a ajutat a fost aceea mâna invizibilă și dumnezească care a ajutat și pe pescarii din Galilea ca să poată răspândi Evanghelia Celui răstignit pe Golgota. Pentru-aceea a Lui să fie toată onoarea și cinstea în veci. Amin.

Ceea ce noi voim să facem cunoscut aici iubitorilor noștri frași și abonați este, că sunt unii cari au bucurie să li se trimită revistă „Cuvântul Adevărului”, dar atunci când trebuie să se îngrijească a-și achita abonamentul de lei 60 pe an, nu o pot face. Să poate că cineva să se numească creștin și să nu-și facă datoria? Domnul Isus zice: „După ce veți face tot ce vi s'a poruncit, să ziceți: „Suntem niște robi ne trebuia; am făcut ce eram datori să

facem”. Luca 17:10. Oare acela care să bucură că primește revista „Cuvântul Adevărului” regulat, are și el datorința a-i achita costul abonamentului? Să judece fiecare pentru el. Noi credem că a te folosi de un lucru care costă parale pe un altul, și tu a nu voi să achiziți ce ești dator, este o înșălătorie. Și în împărăția lui Dumnezeu astfel de oameni nu pot intra. Tesal. 4:6.

De aceea noi credem că, un adevărat creștin, nu respinge revista la Nr. 11 sau 12, după ce a citit 10 sau 11 numere, ci dacă nu a respins-o cu Nr. 1, o achită; iar dacă mai departe nu o vrea, anunță aceasta la redacție fie printr'o carte poștală, fie respingând primul nr. Astfel acum la sfârșitul anului facem cunoscut tuturor abonaților noștri că Nr.-rul pe Ianuarie îl trimitem tuturor celor ce au avut revista pe anul curent, și rugăm pe acela cari nu o mai vreau pentru viitor, să respingă primul număr. Iar acelora cari o primesc și nu o achită le amintim Cuvântul Domnului care zice: „Nimeni să nu fie cu vicieșug și cu nedreptate în treburi față de fratele său: pentru că Domnul pedepsește toate aceste lucruri.” I Tesal. 4:6.

De încheiere iubitorii noștri abonații să facă bine a lua la cunoștință că rev. „Cuvântul Adevărului,” va apare și în viitor după cum a apărut în trecut. Costul abonamentului va rămânea tot cel vechi; Lei 60 anual.

Rugăm pe bunul nostru Tată din cer în Numele Domnului Isus ca să dea mari binecuvântări iubitorilor noștri frași și abonați și să le ajute că Sărbătorile ce vin să le poată prăzni în pace la picioarele Lui.

Gh. Bradin.

Botezuri cu Duh Sfânt.

Domnul Isus a botezat cu Duh Sfânt în următoarele locuri: în jud. Arad, com. Prăvăleni 4 suf. Roșia-nouă 1, Sicula 2, Gurba 1. în jud. Hunedo-

ra, com, Vâlcele-rele 2 suf., Păcișa 1, Pestenița 1. în orașul Timișoara 1 suf. Aliluia Domnului Isus! Amin.

A V I Z.

Aducem la cunoștință iubitorilor noștri frași că, calendarul „Cuvântul Adevărului” pe anul 1936 este gata și se poate comanda. Pe lângă cuprinsul bogat pe care îl are în învățătura Domnului, mai cuprinde și un extras din tariful poștal, taxele de timbru pe peșijuni, etc. târgurile din întreaga țară, o listă de târgurile săptămânale mai însemnate din Ardeal, Bănat și Crișana, arată sta-

țiunile balneare și climaterice pentru cari este reducere de 50% dela 1 lunie până la 30 Septembrie și pe acele pentru cari reducerea este în vigoare pentru tot anul, etc. Acest calendar se vinde numai pentru prețul de 10 lei bucata. Cel ce-l doresc, să-l comande de urgență, fiindcă am tipărit numai puține exemplare. Pe poștă trimitem numai dela 10 exemplare în sus.